

tie. Примѣри: *D'où venez-vous? en croirez-vous? veuille Dieu!*

Исключ: ²⁾ Кога се въвождатъ слова-та на едно третѣе и отстранено лице въ наше-то предложеніе, лични-тѣ мѣстоименія пакъ се ставятъ подирь глаголь-тѣ, както: *Vous serez bien malheureux, lui dit-elle en mourant.*

Правило 2) Кога лични-тѣ мѣстоименія сѣ употребени като подлежащи, трѣба да се повтарятъ предъ всякъ глаголь: —

а) Кога предложенія-та сѣ свѣрзани чрезъ всяко едно слово, освенъ сѣюзи-тѣ: **et, ou, ni** и **mais**, подирь които не се повтарятъ лични-тѣ мѣстоименія както: **Nous détestons les méchants parceque nous les craignons; il va venir et vous pardonnera**, онъ ще доде и ще вы прости.

б) Кога се премииува отъ едно отрицателно въ едно утвърдително предложеніе. Примѣръ: **Je ne plie pas et je romps** азъ не гнѣж и кѣсамъ.

Освенъ тые два случая остава вещь слухъ-тѣ и вкусъ-тѣ за да опредѣлятъ, ако трѣба да се постави и повтори личное мѣстоименіе, или не.

Правило 3) Лични-тѣ мѣстоименія, употребени като допълненія трѣба да се повтарятъ предъ всякъ глаголь; както: *Il l'aime et l'adore*, онъ ѣж обича и обожява. —

Правило 4) И тѣй личное мѣстоименіе, употребено като допълненіе, стави се не подирь, но преди глаголь-тѣ; както: — *Ils m'ont maltraité, ils m'ont dénoncé, pourtant je m'en glorifie*, они ме злоупотребижъ, они ме убацижъ впрочемъ азъ се славижъ за това. — Това правило има двѣ исключения: —

¹⁾ Кога единъ глаголь, поставенъ въ неопредѣленно наклон: зависи отъ единъ други глаголь, то мѣстоименіе-то, що е допълненіе или неопредѣлен: наклон:, може да се постави предъ това неопредѣленно наклоненіе, или преди глаголь-тѣ що е напредя-му. Тѣй равно добръ се казва: *Je viens vous chercher*, или *je vous viens chercher*; послѣднее сѣчиненіе впрочемъ почти не се употребява за прозъ, но за поезіиъ. —

²⁾ Кога глаголь-тѣ е поставенъ въ повелително наклоненіе, то мѣстоименіе-то, кое-то му е допълненіе стави се подирь глаголь-тѣ. Примѣри: *Regardez la comme elle est belle! ouvrez moi la porte.*